

د حضرت زکریاه نبي کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

د حضرت زکریاه نبي کتاب د حضرت عیسیٰ مسیح د پېداېښت نه پینځه سوه کاله مخکې لیکلې شوی دی، هغه د حضرت عیسیٰ مسیح د راتلو عجیبه رېښتینې پېشگوټې وکړه چې هغه به راځي او دُنیا له به د گناهونو نه خلاصون ورکوي. لکه څنگه چې حضرت حجی د جلاوطنۍ نه راوایس شوو یهودیانو ته حکم وکړو چې د خدای پاک کور بیا آباد کړي، نو دغه شان حضرت زکریاه هم هغوی ته دا حکم وکړو چې توبه وباسی او خدای پاک سره خپل کړی لوظ بیا تازه کړي. په دې دوران کېنې د خلقو دویاره روحانی ژوندون ته راتلل ضروري وو تر دې چې هغوی د دې دپاره تیار شی چې د خدای پاک کور آباد کړي او په کېنې د عبادت فریضه سر ته ورسوي. حضرت زکریاه هغوی قصوروار وگرځول ځکه چې هغوی هم هغه کارونه کول کوم چې د جلاوطنۍ نه مخکېنې د هغوی پلار نیکه کړی و. هغوی د کونډو، یتیمانو او مسافرو او د عام انصاف په حقله فکرمنده وو. خو چې کله خلقو د یهوداه د اوسېدونکو مخالفت وکړو نو حضرت زکریاه خلقو له د خدای پاک د تسلی او خیال ساتلو په حقله بیا حوصله ورکړه چې ضرور به خدای پاک بنی اسرائیلو سره خپل لوظ جاری ساتي. د حضرت زکریاه د خدمت په دوران کېنې د حضرت عیسیٰ مسیح په حقله امید بیا تازه کړی شو، او د کتاب اختتام دې لوظ سره کپړی چې مالک خدای به په ټوله دُنیا باندې خپله حکمرانی قائمه کړي. د حفظ کولو دپاره ۱:۳ آیت "ما ته راوایس شی، او زه به تاسو له راوایس شم."

مالک خُداي ته د راواپس کېدو آواز

۱) د فارس بادشاه داريوس د بادشاهي د دويم کال په اتمه مياشت، د مالک خُداي کلام په زکرياه پېغمبر، د برکيا په زوي چې د عدو زوي وو نازل شو، ۲) ”ستاسو پلار نيکه ته مالک خُداي پېر غصه وو. ۳) نو په دې وجه خلقو ته ووايه چې، مالک خُداي ربُ الافواج فرمائي چې ما ته راواپس شئ، او زه به تاسو ته راواپس شم، مالک خُداي ربُ الافواج فرمائي. ۴) د خپل پلار نيکه په شان مه جوړېږئ، چا ته به چې پخوانو پېغمبرانو فرمائيل چې، ”مالک خُداي دا فرمائي چې، د خپلې بدعمرې نه او د خپل بدعمله کارونو نه واورئ.“ خو هغوي به ما ته غوږ نه نيولو او نه به يې توجه راکوله، مالک خُداي ربُ الافواج فرمائي. ۵) خو ستاسو پلار نيکه اوس چرته دي؟ ولې هغوي او پېغمبران به تر ابده ژوندی وى خه؟ ۶) خو هر خه چې ما د خپلو خدمتگارانو پېغمبرانو په وسيله ستاسو پلار نيکه ته وفرمائيل، هم هغه شان وشو لکه څنگه چې ما حکم ورکړې وو. نو بيا هغوي توبه وويسته او وې وئيل، مالک خُداي ربُ الافواج مونږ سره هغه خه وکړل د کوم چې زمونږ طريقې او عملونه حقدار وو، هغه مونږ سره هغه خه وکړل د خه کولو چې هغه اراده کړې وه.“

د آسونو په حقله د پېغمبر رويا

۷) د داريوس د بادشاهي په دويم کال، د يوولسمې مياشتې په څليريشتمه ورځ چې د شيباط مياشت وه، د مالک خُداي کلام زکرياه د برکيا په زوي چې د عدو زوي وو نازل شو، ۸) په شپه کېنې ما يوه رويا وليده، او هلته زما په وړاندې يو سرې په سور آس سور وو. هغه آس د سر درو ونو په مينځ کېنې په يو تنگه وادې کېنې ولاړ وو. د هغه نه شاته سره، نسواری او سپين آسونه وو. ۹) ما تپوس وکړو، ”دا خه دي، زما مالک؟“ هغه فرېښتې چې ما سره يې خبرې کولې جواب راکړو، ”زه به تا ته وښايم چې دا خه دي.“ ۱۰) بيا هغه سرې چې د سر

درو ونو مینځ کښې ولاړ وو هغه جواب راکړو، ”دا هغه څوک دے چې مالک خدای رالېږلے دے چې په دُنیا کښې گشت وکړی.“ (۱۱) او هغوی د مالک خدای فرښتې ته خبر ورکړو، څوک چې د سر درو ونو په مینځ کښې ولاړه وه، ”مونږ په ټوله دُنیا کښې گشت وکړو او پته راته ولگېده چې ټوله دُنیا په آرام او امن کښې ده.“ (۱۲) بیا د مالک خدای فرښتې وفرمائیل، ”مالکه خدایه، ربُ الافواجه، تَه به ترڅو پورې په یروشلم او د یهوداه په علاقه رحم نه کوې، چا ته چې تَه د اویا کالو نه غصه یې؟“ (۱۳) نو مالک خدای په رحم او نرم لفظونو هغه فرښتې سره خبرې وکړې چا چې ما سره خبرې کولې. (۱۴) بیا هغه فرښتې چا چې ما سره خبرې کولې راته یې وفرمائیل، ”د دې کلام اعلان وکړه چې مالک خدای ربُ الافواج دا فرمائی، زه په یروشلم او صیون پېر زیات غېرت کوم. (۱۵) خو زه هغه نورو قومونو ته پېر غصه یم چې په امن او سکون کښې ژوند کوی. زه خپلو خلقو ته لږ غصه وم، خو دې قومونو هغوی ته زما د ارادې نه زیات نقصان ورکړو. (۱۶) په دې وجه، مالک خدای دا فرمائی، زه به یروشلم ته واپس رحم سره راشم، او هلته به زما کور بیا آباد شی. او د ناپ تول تارونه به په یروشلم رابنکله شی، دا مالک خدای ربُ الافواج فرمائی. (۱۷) نو دا هم ووايه، مالک خدای ربُ الافواج فرمائی چې، زما ښارونه به بیا د برکت نه پک شی، او مالک خدای به بیا صیون له تسلی ورکړی او یروشلم به لکه د خپل ښار دوباره غوره کړی.“

څلور ښکرونه او څلور لوهاران

(۱۸) بیا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور ښکرونه وو. (۱۹) ما تپوس وکړو، د هغه فرښتې نه چې ما سره یې خبرې کولې، ”دا څه دی؟“ هغې جواب راکړو، ”دا هغه ښکرونه دی چې یهوداه، اسرائیل او یروشلم یې خواره واره کړی دی.“ (۲۰) بیا مالک خدای ما ته څلور لوهاران وښودل. (۲۱) ما ترې نه تپوس وکړو چې، ”دا څلور کسان د څه دپاره راروان دی؟“ نو فرښتې جواب راکړو،

”دا څلور بنکرونه هغه قومونه دی چې یهوداه یې عاجز او تس نس کړو. نو اوس دا لوهاران راغلی دی چې دا قومونه ویروى او رابنکته یې کړی او د هغوی کبر ختم کړی.“

سرې د ناپ فیتې سره

۲ (۱) بیا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې د ناپ تول فیته په لاس یو سرې ولاړ وو. (۲) نو ما ترې نه تپوس وکړو چې، ”تۀ چرته روان یې؟“ هغه راته په جواب کبني وفرمائیل، ”د یروشلم ناپ کولو له، چې دا معلوم کړم چې هغه څومره پلن او څومره اوږد دے.“ (۳) نو څۀ وخت چې کومې فرېستې ما سره خبرې کولې هغه مخکبني لاره نو په دې وخت کبني یوه بله فرېسته د هغې سره ملاوېدو دپاره راغله، (۴) او هغې ته یې وفرمائیل، ”په منډه لار شه، هغه ځوان سرې ته ووايه چې یروشلم به د دېوالونو نه بغېر ښار وی ځکه چې دې کبني به انسانان او ځناور په ډېر لوی تعداد وی. (۵) او زۀ به په خپله د دې نه گېرچاپېره د اور دېوال یم، مالک خدائ فرمائی، او زۀ به په خپله د دې ښار په مینځ کبني جلال یم.“

جلاوطن خلق خپل کور ته واپس رابلل

(۶) ”راشئ، راشئ. د شمالی ملک د جلاوطنی نه راوتبستی،“ مالک خدائ فرمائی، ”ځکه ما تاسو په ټوله دنیا کبني څلور واړو طرفونو ته خواره کړئ،“ مالک خدائ فرمائی. (۷) ”اے د صیون خلقو راوتبستی، څوک چې په بابل کبني جلاوطن شوی یئ.“ (۸) نو مالک خدائ رب الافواج داسې فرمائی، ”زۀ هغه جلالی خدائ هغه قومونو ته راولېږلم، چا چې تۀ لوټ کړے یې، ځکه چې هر څوک چې تا سره ولگی نو هغه د خپلې سترگې گاتی سره لگی. (۹) په یقین سره به زۀ خپل لاس د هغوی خلاف راوچت کړم نو د هغوی غلامان به هغوی لوټ

کری. بیا به تاسو په دې پوهه شی چې زه مالک خدای رب الافواج رالپړلے یم. (۱۰) چغې ووهه او خوشحالی وکړه، اے صیون لورې. ځکه چې زه راروان یم، او زه به ستاسو په مینځ کښې اوسېږم،“ مالک خدای فرمائی. (۱۱) ”په هغه ورځ به ډېر قومونه د مالک خدای سره یوځای شی او هغوی به زما خلق شی. زه به ستاسو په مینځ کښې اوسېږم او تاسو به په دې پوهه شی چې مالک خدای رب الافواج زه تاسو ته رالپړلے یم. (۱۲) مالک خدای به په مقدسه زمکه کښې یهوداه لکه د خپلې حصې میراث حاصل کړی او یروشلم به بیا لکه د خپل ښار غوره کړی. (۱۳) اے ټولو انسانانو د مالک خدای په وړاندې خاموش ودرېږئ، ځکه چې هغه په خپله د خپل مقدس ځای نه راوچت شوے دے.“

د مشر امام رویا

۳ (۱) بیا هغه ما ته یسوع مشر امام وښودلو چې د مالک خدای د فرښتې په وړاندې ولاړ وو، او الزام لگوونکے یعنی شېطان د هغه په ښی طرف ولاړ وو چې په هغه الزام ولگوی. (۲) مالک خدای شېطان ته وفرمائیل، ”مالک خدای تا رتې، شېطانه. هغه مالک خدای، چا چې یروشلم غوره کړے دے، هغه تا رتې. آیا دا سرے هغه سوزېدونکې لرگی په شان نه دے چې د اور نه رابنکلے شوے وی؟“ (۳) اوس یسوع په گنده جامو کښې د فرښتې په مخکښې ولاړ وو. (۴) فرښتې هغوی ته وفرمائیل څوک چې د هغه د وړاندې ولاړ وو، ”د دة نه گنده جامې وباسئ.“ بیا هغې یسوع ته وفرمائیل، ”وگوره، ما ستا گناهونه لرې کړل، او زه به تا ته ښائسته جامې درواغوندم.“ (۵) بیا ما ووئیل، ”هغوی دې د هغه په سر باندې یو پاک پتکے کېږدی،“ او هغوی ورته پاک پتکے په سر کېښودو او ښکلې نوې جامې یې ورواغوستلې کله چې لا د مالک خدای فرښته د هغه سره هلته ولاړه وه. (۶) د مالک خدای فرښتې یسوع له په کلکه وفرمائیل، (۷) ”دا هغه څه دی چې مالک خدای رب الافواج فرمائی، که تہ زما په لار روان یې او زما قانون

مڻي، نو تہ به زما د کور حکمرانی کوڀي او زما د دربار اختيار به درسره وي، او زه به تا له د دوي په مينځ کښي ځاي درکړم څوک چې دلته ولاړ دي. (۸)

واوره، اے مشر امامه يشوع او نور امامان چې ستا په وړاندې ناست دي، تاسو د راتلونکي ښه وخت ښه يئ، زه به خپل خدمت کوونکي راوړم چې څانگه بللي شي. (۹) وگورئ، هغه قيمتي کاني چې ما د يشوع په وړاندې اېښي دي. د هغه کاني اووه مخونه دي، او زه به په دې نقش وليکم، مالک خدای رب الافواج فرمائي، او زه به د دې ملک گناهونه په يوه ورځ کښي ختم کړم. (۱۰) په هغه ورځ به تاسو هر يو کس خپل گاونډي راوغورئ چې خپل د انگورو او اينځر د وني لاندې کښي، مالک خدای رب الافواج فرمائي.

د سرو زرو ډيوټ او د زيتون د وني رويا

۴ (۱) بيا کومې فرېښتې چې ما سره خبرې کولې ما له بيا راغله او زه يې بېدار کړم، لکه څنگه چې يو سرې د خوب نه راپاڅوي. (۲) ”اوس تا ته څه ښکاري؟“ هغې ما نه تپوس وکړو. ما جواب ورکړو، ”زه د سرو زرو يو ډيوټ گورم چې په سر يې د تېلو يوه کاسه ده. او د کاسې نه گېرچاپېره اووه ډيوټې دي، او د هرې يوې د باتو سره اووه د تېلو فوارې دي. (۳) هم دې سره خوا ته دوه د زيتونو وني دي، يو د جام ښي طرف ته او بله گس طرف ته ده.“ (۴) ما د فرېښتې نه تپوس وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، ”دا څه دي، زما مالک؟“ (۵) هغې ما ته جواب راکړو، ”آيا تا ته پته نشته چې دا څه دي؟“ ”نه، زما مالک،“ ما جواب ورکړو. (۶) نو هغه فرېښتې ما ته وفرمائيل، ”دا زربابل ته د مالک خدای کلام دي، نه په طاقت او نه په قدرت، خو زما په روح باندې، مالک خدای رب الافواج فرمائي. (۷) هيڅ څيز هم نه، تر دې چې د زربابل په لار کښي غټ غرونه هم نه شي ودرېدلې، دا به د هغه په وړاندې هوار کړي شي. او کله چې زربابل د خدای د کور آخري کاني په خپل ځاي کښي رډي، خلق به چغې ووهي، خدای

دې برکت ورکړی. خدای دې برکت ورکړی.“ (۸) بیا د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۹) ”د زبابل لاسونو د خدای د کور بنیاد کېښودو، هم د ده لاسونه به یې مکمل کړی. بیا به تاسو ته پته ولگی چې مالک خدای رب الافواج زه تاسو ته رالېږلې یم. (۱۰) ورو شروعاتو ته په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې هغه د کار په شروع کېدو سره چې د زبابل په لاس کېښي سال وگوری خوشحالیږی. دا اووه ډیوی د مالک خدای د سترگو نمائندگی کوی، چې د هغوی په ذریعه د ټولې دنیا لټون کوی.“ (۱۱) بیا ما د فرېښتې نه تپوس وکړو، ”دا د زیتونو دوه ونې څه دی چې د ډیوت ښي او گس طرف ته دی؟“ (۱۲) او بیا ما هغې نه تپوس وکړو، ”دا دوه د زیتونو څانگې چې د سرو زرو دوه نلکو په خوا کېښي دی چې ترې تېل بهیږی دا څه دی؟“ (۱۳) هغې جواب راکړو، ”آیا تا ته پته نشته چې دا څه دی؟“ ”نه، مالکه،“ ما ورته وویل. (۱۴) نو هغې وفرمائیل، ”دا دوه غوره شوی سړی دی چې د ټولې دنیا د مالک خدمت وکړی.“

د الوتونکی طومار رویا

۵ (۱) ما بیا وکتل، هلته په هوا کېښي زما په وړاندې یو کولاو شوې طومار وو. (۲) نو فرېښتې زما نه تپوس وکړو چې، ”تا ته څه ښکاری؟“ ما جواب ورکړو چې، ”ما ته په هوا کېښي یو کولاو طومار ښکاری چې لس گزه اوږد او پینځه گزه پلن دی.“ (۳) او هغې ما ته وفرمائیل، ”دا هغه لعنت دی چې په ټوله دنیا کېښي به راشی، ځکه څه چې د ده په یو اړخ کېښي لیکلې شوی دی د هغې په مطابق، هر یو غل به وشړلې شی، او څه چې د دې په بل اړخ لیکلې شوی دی د هغې په مطابق، هر څوک چې د دروغو قسمونه خوری هغوی به لرې کړی شی.“ (۴) مالک خدای رب الافواج فرمائی، زه به دا لعنت بهر ولېږم، او دا به د غل کور ته او د هغه چا کور ته ورننوځی څوک چې زما په نوم د دروغو قسمونه خوری. دا به په هغه کور کېښي پاتې شی او دا به د دې لرگی او کانی دواړه په پوره توگه تباه

کړی.“

په ټوکړی کښې د ښځې په حقله رويا

٥) بيا هغه فرېشته چې ما سره يې خبرې کولې ما ته نزدې راغله او ما ته يې وفرمائيل، ”بره وگوره او هغه څه چې ښکاري دا څه دی.“ ٦) ما ترې تپوس وکړو چې، ”دا څه دی؟“ هغې جواب راکړو، ”دا د پېمانې ټوکړی ده.“ او هغې دا وفرمائيل چې، ”چې د ټول ملک د خلقو د بې انصافی نه ډکه ده.“ ٧) بيا د سيکې دروند سر د ټوکړی نه اوچت کړې شو، او په ټوکړی کښې يوه ښځه ناسته وه. ٨) فرېستې وفرمائيل، ”د دې ښځې نامه بدعملی ده،“ او هغې هغه په ټوکړی کښې بيا وردیکه کړه او د سيکې دروند سر يې پرې کېښود. ٩) بيا ما بره وکتل، او زما په وړاندې دوه ښځې وې، چې وزرې يې په هوا کېښې وې. د هغوی وزرې لکه د زانې د وزرې په شان وې، او هغوی دا ټوکړی د زمکې نه آسمان ته وخېژوله. ١٠) ”هغوی دا ټوکړی چرته وړی؟“ ما د هغه فرېستې نه چې ما سره يې خبرې کولې تپوس وکړو. ١١) هغې جواب راکړو چې، ”د بابل ملک ته چې د هغې دپاره هلته يو کور تيار کړی. کله چې هغه تيار شي، نو هلته به ټوکړی په خپل ځای کېښودې شي.“

څلور جنګی گاډی

٦) ما بيا بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور جنګی گاډی د پیتلو د دوو غرونو د مینځ نه راروانې وې. ٢) وړومبې گاډی کېښې سره آسونه، دوېمه کېښې تور آسونه و، ٣) درېمه کېښې سپین آسونه او څلورمه کېښې برګ آسونه و، ٤) ټول پېر مضبوط و. ٤) ما د هغه فرېستې نه تپوس وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، ”دا څه دی زما مالک؟“ ٥) فرېستې راله جواب راکړو، ”دا د آسمان څلور روحونه دی، دا د ټولې دُنیا د مالک خدای د حضور نه بهر راوتل. ٦) هغه گاډی

چې تور آسونه يې دى د شمال مُلك طرف ته، د سپينو آسونو والا د مغرب طرف ته، او د برگو آسونو والا د جنوب طرف ته روانه ده. (۷) كله چې هغه طاقتور آسونه بهر ووتل، نو هغوى د دُنيا د گشت لگولو دپاره بې صبره وُو. او هغې وفرمائيل، ”لار شى او په دُنيا كښې گشت ولگوى.“ نو هغوى د دُنيا د گشت لگولو دپاره لارل. (۸) بيا هغې ما ته آواز وكړو چې، ”گوره، كوم آسونه چې د شمال طرف ته روان دى هغوى زما غصه په شمال مُلك كښې سره كړه.“

د يشوع دپاره تاج

(۹) بيا د مالك خدائ كلام په ما نازل شو، (۱۰) ”د جلاوطن كړې شوى خلدى، طوبيا او يدعيا نه سپين زر او سره زر واخله، څوك چې د بابل نه راغلى دى. هم په هغه ورځ د يوسياه د صفنياه د زوى كور ته لار شه. (۱۱) د هغوى د سپينو زرو او سرو زرو تحفه واخله او تاج ترې جوړ كړه، او دا د مشر امام د يهو صدق د زوى يشوع په سر كړه. (۱۲) هغه ته ووايه چې، مالك خدائ رب الافواج دا فرمائى، ”دا هغه سرې دى د چا نوم چې څانگه ده، او دى به د خپل ځان نه څانگې خورې كړى او د مالك خدائ كور به جوړ كړى. (۱۳) دا هغه څوك دى چې د مالك خدائ كور به جوړ كړى او ده ته به د بادشاهى جامې ورواغوستې شى او په تخت به كښېنى او بادشاهى به كوى. او په خوا كښې به امام د ده تخت سره ولاړ وي. او د دواړو په مينځ كښې به جوړ توپ وي.“ (۱۴) د خلدى، طوبيا، يدعيا او حين د صفنياه زوى ته به تاج د مالك خدائ په كور كښې د يادگار په توگه وركړى شى. (۱۵) هغه څوك چې لري دى هغوى به راشى او د مالك خدائ د كور په جوړولو كښې به مدد وكړى. او تاسو ته به پته ولگي چې مالك خدائ رب الافواج زه تاسو ته رالېږلى يم. دا به وشى خو چې تاسو د مالك خدائ د خپل خدائ پاك پوره تابعدارى وكړئ.“

انصاف او رحم، روژه نه

۷ (۱) د داریوس د سلطنت په څلورم کال، د مالک خدای کلام په زکریاه نازل شو د نهمې میاشتی په څلورمه ورځ د کسلو په میاشت کېښې. (۲) د بیت ایل خلقو شراضر او رجم ملک سره د خپلو سرو ولېرل، چې مالک خدای ته زاری وکړی (۳) چې د مالک خدای رب الافواج د کور د امامانو او پېغمبرانو نه تپوس وکړی چې، ”آیا مونږ ماتم وکړو او روژه ونیسو په پینځمه میاشت کېښې، لکه څنگه چې مونږ دا د ډېرو کالونو نه کوو؟“ (۴) بیا د مالک خدای رب الافواج کلام په ما نازل شو، (۵) ”د دې ملک د ټولو خلقو نه او امامانو نه پوښتنه وکړه، کله چې تاسو روژه نیوله او ماتم مو په پینځمه او اوومه میاشت کېښې د تېرو او یا کالو راسې کولو، آیا دا روژې په حقیقت تاسو زما دپاره نیولې؟ (۶) او کله چې تاسو خوراک څښاک کولو، آیا دا تاسو د ځان دپاره نه کولو؟ (۷) آیا دا هغه کلام نه دی چې ما مالک خدای فرمائیلى وؤ د ورومبېو پېغمبرانو په ذریعه کله چې په یروشلم او د دې نه گېرچاپېره کلو کېښې سکون او برکت وو، او نجب او د مغربی غرونو لمنې ښه آبادې وې؟“

د نافرمانۍ په وجه جلاوطنی

(۸) او د مالک خدای رب الافواج کلام بیا په زکریاه نازل شو، (۹) ”دا مالک خدای رب الافواج فرمائی، په رښتیا سره انصاف کوئ، یو بل سره رحم او مینه کوئ. (۱۰) په کونډو، یتیمانو، په پردو او غریبانانو ظلم زیاتې مه کوئ. په خپلو زړونو کېښې یو بل ته شېطانی سوچونه مه کوئ. (۱۱) خو هغوی په دې غور کولو نه انکار وکړو، او په سرکشی سره یې ورته شا کړه او خپل غوږونه یې بند کړل. (۱۲) هغوی خپل زړونه لکه د هیرې سخت کانی په شان سخت کړل او هغوی هغه حکمونو یا تعلیماتو ته توجه نه ورکوله چې مالک خدای رب الافواج د خپل روح نه د پخوانو پېغمبرانو په ذریعه رالېرلی وؤ، نو په دې وجه مالک خدای رب

الافواج سخت په قهر شو. ﴿١٣﴾ کله چې ما ورته آواز وکړو، نو هغوی نه اورېدلو، او نو اوس کله چې هغوی آواز وکړی، نو زه به یې نه اورم، مالک خدای رب الافواج فرمائی. ﴿١٤﴾ ما هغوی د طوفان په ذریعه په لری قومونو کښې خواره واره کړل، چرته چې هغوی لکه د پردو په شان اوسېدل. د هغوی ملک وران وېجاړ پروت وو او د هغوی نه پس ورته څوک نه شو راتلې. نو دغه شان د هغوی خپل ښکلی ملک په صحرا بدل شو.

د مالک خدای یروشلم ته د برکت وعده

٨ ﴿١﴾ بیا د مالک خدای رب الافواج کلام په ما نازل شو، ﴿٢﴾ مالک خدای رب الافواج دا فرمائی چې، ”زه په یروشلم پېر زیات غېرت کوم، زه د هغې دپاره سوزېږم.“ ﴿٣﴾ مالک خدای دا فرمائی چې، ”زه به صیون ته راواپس شم او په یروشلم کښې به اوسېږم. بیا به یروشلم وفادار ښار بللې شی، او د مالک خدای رب الافواج غر به مقدس غر بللې شی.“ ﴿٤﴾ مالک خدای رب الافواج دا فرمائی، ”یو ځل بیا به زاړه سړی او ښځې د یروشلم په کوڅو کښې کښېښی، هر یو سره به د بوډاتوب په وجه په لاس کښې کونتی وی. ﴿٥﴾ د ښار کوڅې به د هلکانو او جینکو نه پکې وی او په کښې به لوبې کوی.“ ﴿٦﴾ مالک خدای رب الافواج دا فرمائی، ”کېدې شی چې د هغه وخت پاتې شوی خلقو ته دا ناممکنه ښکاری، خو آیا دا به ما ته هم ناممکنه ښکاری؟“ مالک خدای رب الافواج فرمائی. ﴿٧﴾ مالک خدای رب الافواج دا فرمائی، ”زه به خپل خلق د مشرق او مغرب د ملکونو نه بچ کړم. ﴿٨﴾ زه به هغوی واپس راوړم چې په یروشلم کښې اوسېږی، هغوی به زما خلق وی، او زه به په ایماندارۍ او صداقت د هغوی خدای پاک یم.“ ﴿٩﴾ مالک خدای رب الافواج دا فرمائی چې، ”تاسو څوک چې دا کلام اوس اورئ چې نبیانو فرمایلې دې څوک چې هلته وو کله چې د مالک خدای رب الافواج د کور بنیاد کېښودې شو، خپل لاسونه مضبوط کړئ چې د

خُدائِ پاک کور جوړ شی. ﴿١٠﴾ د هغه وخت نه مخکېني د انسان او ځناور چا دپاره هم د مزدوری پېسې نه وې. هیڅ څوک هم خپل کاروبار ته د خپلو دشمنانو په وجه په حفاظت سره نه شو تلې، ځکه چې ما هر سرې د خپل گاونډی دشمن کړې وو. ﴿١١﴾ خو زه به اوس د دې خلقو پاتې شوو سره داسې معامله ونه کړم لکه چې ما مخکېني کړې وه، “مالک خُدائِ ربُّ الافواج فرمائی. ﴿١٢﴾ ”تخم به په خیر سره کړلې کيږي، د انگورو بوټی به بشه مېوه کوی، زمکه به خپل فصلونه کوی، او آسمانونه به پرڅه وروی. زه به دا هر څه د میراث په توگه د دې خلقو ژوندی پاتې شوو ته ورکړم. ﴿١٣﴾ څنگه چې ته د قومونو دپاره د لعنت نېسه وې، اے یهوداه او اسرائیله، نو داسې به زه تا بچ کړم، او ته به د برکت سبب وگرځې. مۀ یربره، او تکړه شه. ﴿١٤﴾ ”مالک خُدائِ ربُّ الافواج دا فرمائی، ”څنگه چې ما په تاسو باندې د افت راوستلو پخه فېصله وکړه او هیڅ رحم مې ونه کړو کله چې ستاسو پلار نیکه زه غصه کړم، “مالک خُدائِ ربُّ الافواج فرمائی، ﴿١٥﴾ ”نو اوس ما پخه اراده کړې ده چې یروشلم او یهوداه ته به برکت ورکړم. یربره مۀ. ﴿١٦﴾ دا هغه کارونه دی چې تاسو به یې کوئ، یو بل ته رښتیا خبره کوئ. او په خپل عدالت کېني د انصاف نه کار اخلې، نو دا به امن راولی. ﴿١٧﴾ د خپل گاونډی خلاف خرابې منصوبې مۀ جوړوئ، او د دروغو قسمونو خوړلو سره مینه مۀ کوئ. زه د دې ټولو څیزونو نه نفرت کوم، “مالک خُدائِ فرمائی. ﴿١٨﴾ بیا د مالک خُدائِ ربُّ الافواج کلام په ما نازل شو. ﴿١٩﴾ دا هغه څه دی چې مالک خُدائِ ربُّ الافواج یې فرمائی، ”د یهوداه دپاره د څلورمې، پینځمې، اوومې او لسمې میاشت روژې نیول به د خوشحالی موقعې او د خوشحالی اخترونه وی. په دې وجه رښتیا او امن سره مینه ساتئ. ﴿٢٠﴾ دا هغه څه دی چې مالک خُدائِ ربُّ الافواج یې فرمائی، هغه وخت را روان دے چې ”پېر خلق او د پېرو ښارونو اوسېدونکی به یروشلم ته راشی، ﴿٢١﴾ او د یو ښار خلق به بل ته ځی او وائی به، راځئ چې په شریکه د مالک خُدائِ نه سوال وکړو او د مالک خُدائِ ربُّ الافواج لټون وکړو. زه په خپله هم ورځمه. ﴿٢٢﴾ او پېر خلق او طاقتور قومونه به یروشلم

ته راشی چي د مالک خدائ رب الافواج لټون وکړي او د هغه نه برکت وغواړي.“
 (۲۳) دا هغه څه دی چي مالک خدائ رب الافواج يې فرمائي، ”په هغه ورځو کښي به لس سړي د ټولو ژبو او قومونو نه هر يو د يو يهودي د چوغې لمنه کلکه ونيسي او وائي به، مونږ پرېږده چي تا سره لار شو، ځکه چي مونږ اورېدلی دی چي مالک خدائ ستا مل دے.“

د بنی اسرائیلو د دشمنانو عدالت

۹ (۱) د مالک خدائ پېغام د حدک د ملک خلاف دے او دا به په دمشق نازل شی، ځکه چي د خلقو او د بنی اسرائیلو د ټولو قبیلو سترگي مالک خدائ ته دی.
 (۲) او حمات ته هم چي د دې سره يې سرحدونه دی، او په صور او صیدا هم اګر که هغوی پېر ماهران دی. (۳) د صور خلقو ځان دپاره پخه قلعه جوړه کړه، او هغې سپین زر لکه د خاورې پيري، او سره زر يې لکه د کوڅو د گندونو په شان راغونډ کړل. (۴) خو مالک خدائ به د دې ملکیت قبضه کړي. او د دې ټول قدرت به په سمندر کښي تباہ کړي، او دا به په اور وسوزولے شی. (۵) د اسقلون ښار به دا وگوري او وبه يرېږي. غزه به د يرې نه په لېزان شی. او عقرون به هم، ځکه چي د هغې اُمید به ختم شی. د غزه بادشاه به مړ شی او اسقلون به ښار شی. (۶) پردی خلق به اشدود قبضه کړي، او زه به د فلسطيانو غرور ختم کړم. (۷) زه به د هغوی د ځلو نه د وینو پکه غوښه راکاږم، او د هغوی د غاښونو نه به حرامه قرباني راوباسم. او ژوندی پاتې شوی فلسطيان به زمونږ د مالک خدائ عبادت وکړي او د يهوداه د يوې قبيلې په شان به شی. د عقرون فلسطيان به زما خلقو سره يوځای شی، لکه څنگه چي پخوانی ييوسی يو ځلی يوځای شوی ؤو. (۸) نو زه به د حمله کوونکي لښکر خلاف د خپل کور حفاظت کوم. زما په خلقو به بيا هيڅکله ظالمان راونه خپڙي، ځکه چي زه اوس په خپله د دې حفاظت کوم.

د صیون د بادشاه راتلل

٩ ډېره خوشحالی وکړه، اے صیون لورې. د خوشحالی نه چغې ووهه، د یروشلم لورې. وگورئ، ستاسو بادشاه تاسو ته راروان دے، هغه صادق او خلاصونکے دے، هغه حلیم او په خره سور دے، په کوچانی یعنی په کوچی باندې. ١٠ زه به د افرائیم نه جنگی گاپی بوخم او جنگی آسونه به د یروشلم نه بوخم، او جنگی لیندې به ماتې کړے شی. هغه به قومونو ته د امن اعلان وکړی. د هغه بادشاهی به د یو سمندر نه بل سمندر پورې لویه شی او د فرات سیند نه به تر د دنیا آخری حدودو پورې وی. ١١ اے زما قومه، ما تاسو سره لوظ وکړو او د هغې تصدیق د قربانی وینې سره وشو، د دې دپاره چې زه به ستاسو قېدیان د اوچ کندو نه آزاد کړم. ١٢ خپلې قلعي ته په امید سره واپس راشی، اے قېدیانو، زه هم اوس اعلان کوم چې تاسو به زه یو په دوه بیا آباد کړم. ١٣ زه به یهوداه داسې راکارم لکه څنگه چې زه خپله د غشی لینده راکارم او د افرائیم نه به یې لکه د غشو پک کړم. زه به ستا زامن، اے صیونه، د یونان د زامنو خلاف راپاروم، او تا نه به د جنگیالی توره جوړه کړم. ١٤ بیا مالک خدای به د هغوی د پاسه رابنکاره شی، د هغه غشی به لکه د برېښنا په شان ځلیري. مالک خدای رب الافواج به بیگل وغړوی، هغه به د جنوب طرف طوفان کښې راشی. ١٥ او مالک خدای رب الافواج به د هغوی حفاظت کوی، هغوی به دشمنان تباہ کړی او په هغوی به د لیندو کانو سره غالب شی. هغوی به د شرابیانو په شان شور کوی، هغوی به لکه د هغه جام په شان پک وی چې د قربان گاه په گوټونو د وینې شیندلو دپاره استعمالیري. ١٦ مالک خدای د هغوی خدای پاک به هغوی په هغه ورغ د خپلو خلقو د شپونکی په توگه بچ کړی. هغوی به د هغه په ملک کښې لکه د تاج د قیمتی کانو په شان ځلیري. ١٧ هغوی به څومره ښکلې او ښائسته وی. غله به ځوانان سپری، او نوی مے به ځوانې ښځې څریه کړی.

مالک خُدايُ به د يهوداه حفاظت وکړي

۱۰ ﴿١﴾ مالک خُدايُ ته په سپرلي کبني د باران دپاره سوال وکړئ. خُکه چې دا مالک خُدايُ دے چې طوفاني وريخې رالېږي. هغه باران وروى او د هر چا دپاره په پتو کبني شنه بوتی پيدا کوي. ﴿٢﴾ بُتان د فريب خبرې کوي، فالگر هغه روياء گوري چې دروغ وي، هغوي د خوبونو غلط تعبير کوي، او هغوي بې فائدي تسلي ورکوي. نو خُکه خلق د ورکو شوو گډو په شان سرگردانه گرځي. په هغوي خُکه ظلم کيږي چې شپون يې نشته. ﴿٣﴾ ”زما غصه د شپونکو خلاف زياته شوې ده، او زه به حکمرانانو له سزا ورکړم، خُکه چې مالک خُدايُ به د خپلي رمې حفاظت کوي، د يهوداه د قوم، او هغوي به لکه د جنگ د فخر آس جوړ کړي. ﴿٤﴾ د يهوداه نه به د گوټ کاني، د خېمې مورې، د جنگ لينده جوړه شي، د هغې نه به هر يو حکمران راشي. ﴿٥﴾ هغوي به يو خائ لکه د طاقتورو خلقو په شان په جنگ کبني دشمنان د کوڅې په خټو کبني د پښو لاندې کړي. خُکه چې مالک خُدايُ د هغوي سره دے، هغوي به جنگ وکړي او د آسونو سواره به لاندې راوغورزوي. ﴿٦﴾ زه به د يهوداه خلق تکړه کړم او د يوسف قوم به بچ کړم. زه به هغوي بيا آباد کړم خُکه چې زه په هغوي رحم کوم. هغوي به داسې وي لکه چې کله ما هغوي نه وي رد کړي. خُکه چې زه مالک خُدايُ د هغوي خُدايُ پاک يم، او زه به د هغوي دُعا ته جواب ورکوم. ﴿٧﴾ افرائيميان به لکه د جنگيالو په شان شي، او د هغوي زړونه به داسې خوشحاله وي لکه چې مے يې خښلي وي. د هغوي اولاد به دا وگوري او خوشحاله به وي، د هغوي زړونه به په مالک خُدايُ کبني خوشحاله وي. ﴿٨﴾ زه به هغوي ته شپيلے ووهم او يو خائ ته به يې راغونډ کړم. يقيناً زه به هغوي آزاد کړم، هغوي به بې شمېره کړم څنگه چې مخکبني وُو. ﴿٩﴾ اگر که ما هغوي په قومونو کبني خواره واره کړي دی خو په لرې ملکونو کبني به هغوي ما ياد ساتي. هغوي او د هغوي بچي به ژوندی پاتې شي، او واپس به راشي. ﴿١٠﴾ زه به هغوي واپس راوړم د مصر نه

او هغوی به د اسور نه راجمع کړم. زه به هغوی راوړم جلعاد او لبنان ته، او هلته به د هغوی ټولو دپاره کافی ځایونه نه وی. (۱۱) هغوی به د مصیبت د سمندر نه تېر شی، چې و هونکې سمندر به خاموش شی، او د نیل دریا ب ژورې اوبه به اوچې شی. د اسور غرور به رابسته شی، او د مصر شاهي طاقت به ختم شی. (۱۲) زه به هغوی له په مالک خدای کبني طاقت ورکړم، او د هغه په نوم به هغوی روان وی، مالک خدای فرمائی.

مالک خدای به طاقتور ملکونه رانسکور کړی

۱۱ خپلې دروازې کولو کړه، اې لبنان، چې اور ستا د ديار وني وسوزوی. (۱) فرياد وکړه، اې د نختر وني، ځکه چې د ديار وني راغورزېدلې دي، هغه د شان او شوکت والا وني تباہ شوې دي. فرياد وکړی، اې د بسن د څېرو ونو، گن ځنگلونه هم ختم شول. (۲) د قوم شپونکو فرياد ته غوږ ونيسی، د هغوی د څرن شنه ځایونه تباہ شول. د زمرو غږمبار ته غوږ ونيسی، د اردن گن ځنگلونه تباہ شول.

دوه شپونکی

(۳) مالک خدای زما خدای پاک دا فرمائی، ”هغه گډې وڅروه چې د حلالې دپاره نښه شوې دي. (۴) د دې اخستونکی دا حلالې کړی او سزا ورته ملاونه شی. چې څوک يې خرڅوی هغوی وائی، د مالک خدای ثناء صفت دې وی، مونږ مالداره شو. د دې خپل شپونکی په دې رحم نه کوی. (۵) نو زه به هم نور د دې ملک په خلقو رحم ونه کړم، مالک خدای فرمائی. ”زه به هر يو خپل گاونډی ته او خپل بادشاه ته حواله کړم. هغوی به په ملک ظلم وکړی، او زه به دوی د هغوی د لاسونو نه بچ نه کړم.“ (۶) نو ما د هغه گډو شپونتوب وکړو چې د حلالولو دپاره نښه کړی شوی دی، په خاص طور مظلومي گډې. بيا ما دوه

چوکې واخستې چې يوه "فضل" او بله "اتفاق" بلل کېده، او ما پرې د گډو شپونتوب وکړو. (۸) په يوه مياشت کېنې ما د قوم د درې شپونکو نه ځان خلاص کړو. خو گډو ما نه نفرت وکړو، او زه د هغوی نه تنگ شوم (۹) او ومې وئيل، "زه به نور ستاسو شپون نه يم. پرېږدئ چې کومې مری هغه دې مړې شي، او چې کومې تباہ کيږي هغه دې تباہ شي. پرېږدئ چې کومې پاتې شي هغه دې د يو بل غوښې وخورى." (۱۰) بيا ما خپله امسا واخستله چې نوم يې "فضل" وو او ماته مې کړه، او هغه لوظ مې مات کړو چې ما ټولو قومونو سره کړې وو. (۱۱) دا هم په هغه ورځ مات شو. او د گډو سوداگرو چا چې ما ته کتل پوهه شول چې دا د مالک خدای کلام دى. (۱۲) ما هغوی ته وئيل، "که تاسو سوچ کوئ چې دا ښه دى، ما ته خپله مزدورى راکړئ، خو که ښه نه وي، نو ځان سره يې کړئ." نو هغوی ما له دېرش د سپينو زرو سيکې مزدورى راکړه. (۱۳) او مالک خدای ما ته وفرمائيل، "دا په خزانه کېنې ورغورزوه." دا اوچت قيمت دى کوم قيمت چې هغوی زما ولگولو، بيا ما دا دېرش د سپينو زرو سيکې واخستلې او د مالک خدای د کور په خزانه کېنې مې وروغورزولې. (۱۴) بيا ما خپله دويمه امسا ماته کړه چې نوم يې "اتفاقى" وو، او د يهوداه او د اسرائيل په مينځ کېنې ورورولى مې ماته کړه. (۱۵) بيا مالک خدای ما ته وفرمائيل، "د کم عقل شپون سامان يو ځل بيا راواخله. (۱۶) ځکه چې زه يو شپون راولم په دې ملک چې هغه به د ورک شوو پرواه نه کوى، يا به خواره شوى نه لټوى، يا به زخمى شوو له شفا نه ورکوى، نه به صحتمندو له خوراک ورکوى، خو هغه به د څرب گډانو غوښه خورى او د دوى سومونه به وشلوى. (۱۷) افسوس دې په بې کاره شپون وي، چې رما پرېږدى. توره دې د هغه لاس او د هغه ښى سترگه ووهى. د هغه لاس دې مکمل اوچ شي، او د هغه ښى سترگه دې بلکل پرته شي."

د يروشلم دشمنان به تباہ شي

۱۲ ﴿۱﴾ د بنی اسرائیلو په حقله دا د مالک خدای پېغام دی. د هغه مالک خدای، چا چې آسمانونه خواره کړی دی، چا چې د زمکې بنیادونه اېښی دی، او چا چې بنی آدم له ساه ورکړې ده، هغه فرمائی، ﴿۲﴾ ”زه به یروشلم نه د شرابو پیاله جوړه کړم چې گېرچاپېره قومونه یې په څښلو سره سرگردانه شی، کله چې هغوی خپل فوجیان د یهوداه او یروشلم محاصره کولو دپاره رالېږی. ﴿۳﴾ په هغه ورځ، کله چې د زمکې ټول قومونه د دې خلاف یو ځای شی، زه به د یروشلم نه د ټولو قومونو دپاره یو نه خوځېدونکې کاینه جوړ کړم. هر هغه څوک چې د دې د لرې کولو کوشش کوی هغوی به خپل ځانونه زخمی کړی. ﴿۴﴾ په هغه ورځ به زه هر آس او تر کړم او د دې سواره به لیونی کړم،“ مالک خدای فرمائی. ”زه به د یهوداه په قوم باندې نظر ساتم. خو زه به د دوی د دشمنانو ټول آسونه رانده کړم. ﴿۵﴾ بیا د یهوداه حکمرانان به په خپلو زړونو کښې وائی، د یروشلم خلق مضبوط دی، ځکه چې مالک خدای رب الافواج د هغوی خدای پاک دی. ﴿۶﴾ په هغه ورځ به زه د یهوداه حکمرانان لکه د لرگو اور، لکه لمبه وهونکی مشعل چې د غنمو د گېډی په مینځ کښې وی جوړ کړم. دا به ښی او گس طرف ته گېرچاپېره ټول خلق وسوزوی، خو یروشلم به په خپل ځای روغ رمت پاتې شی. ﴿۷﴾ مالک خدای به د یروشلم نه وړاندې نورو یهودیانو ته کامیابې ورکړی، تر دې چې د یروشلم خلقو او د داؤد شاهي خاندان ته د یهوداه نه زیات عزت ملاو نه شی. ﴿۸﴾ په هغه ورځ به مالک خدای هغه خلق بچ کړی څوک چې په یروشلم کښې اوسېږی، نو په هغوی کښې به د ټولو نه کمزوری د داؤد هومره طاقتور وی، او د داؤد اولاد به داسې وی لکه چې خدای پاک او لکه چې د مالک خدای یوه فرېسته په خپله د هغوی نه وړاندې روانه وی. ﴿۹﴾ په هغه ورځ به زه د هغه ټولو قومونو تباه کول شروع کړم کوم چې په یروشلم حمله کوی.

ماتم د هغه دپاره څوک چې دوی وڅیرلو

﴿۱۰﴾ زه به د داؤد په اولاد او څوک چې په یروشلم کښې اوسېږی د فضل او دعا

روح نازل کړم. هغوی به ما ته گوری، هغه چا ته چې دوی په نېزه وهله دے، او هغوی به د هغه دپاره داسې ماتم وکړی لکه چې څوک په خپل ایکې یو ماشوم ماتم کوی، او پېر سخت به خفه شی لکه د چا چې اولنې زوی مړ شوې وی. (۱۱) په هغه ورځ به په یروشلم کښې لوی ویر وی، داسې لکه د هدرمون ویر چې د مجدو په میدان کښې وو. (۱۲) ټول ملک به ماتم کوی، هره یوه قبيله به په خپله د خپلو بنځو نه جدا یعنی، د داؤد د خاندان قبيله به خپلو بنځو نه جدا، د ناتن قبيله به خپلو بنځو نه جدا، (۱۳) د لیوی قبیلې به د خپلو بنځو نه جدا، د سمعی قبيله به خپلو بنځو نه جدا، (۱۴) او هره پاتې شوې قبيله به ځان ځان له ماتم کوی او د دوی بنځې به هم ځانله ماتم کوی.

د گناه نه پاکېدل

۱۳ (۱) ”په هغه ورځ به چینه د داؤد د خاندان او د یروشلم اوسېدونکو دپاره کولاو شی چې دوی د گناه او ناپاکۍ نه پاک کړی. (۲) په هغه ورځ به زه د بتانو نومونه د ملک نه ختم کړم، هغوی به نور نه یادېږی، “مالک خدای رب الافواج فرمائی. ”زه به دروغژن پېغمبران او ناپاکه روحونه دواړه د ملک نه ختم کړم. (۳) او که اوس هم څوک پېشگوڼې کوی، د هغه پلار او مور، چا نه چې هغه پیدا دے، به هغه ته وائی، ته به ضرور مړ شې، ځکه چې تا د مالک خدای په نوم دروغ ووئیل. کله چې هغه پېشگوڼې کوی د هغه خپل پلار مور به یې وڅیری. (۴) په هغه ورځ به پېغمبران په پېشگوڼې کولو او په رويا بیانولو شرمېږی. د پېغمبرانو په بېره چوغه اچولو به څوک هم نه دوکه کوی. (۵) هغه به وائی، زه پېغمبر نه یم. زه زمیندار یم، زمکه د ځوانی نه زما روزگار دے. (۶) که څوک ترې نه تپوس وکړی، دا زخمونه ستا په بدن باندې د څه دی؟ هغه به جواب ورکړی، دا زخمونه په ما باندې زما د ملگری کور کښې لگېدلی دی.

شپونکے ووژلے شو، او گډې خورې ورې شوې

۷) اے تُورې، زما د شپونکي خلاف راپاڅه، د هغه سپري خلاف چې زما ملگرے دے. “مالک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. ”زۀ به شپون ووهم، او گډې به يې خورې ورې شي، او زۀ به خپل لاس د هغوی خلاف اوږد کړم چې وارۀ دی. ۸) په ټول مُلک کښې، “مالک خُدائ فرمائی، ”په درېو کښې به دوه مړۀ او تباہ شي، درېو کښې به يو پاتې شي. ۹) دا درېمه برخه به زۀ اور کښې واچوم، زۀ به دوی لکه د سپينو زرو په شان صفا کړم او لکه د سرو زرو به يې وآزمائيم. هغوی به زما په نوم آواز وکړي او زۀ به هغوی له جواب ورکړم، او زۀ به ووايم چې، دوی زما خلق دی، او هغوی به وائي، مالک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دے.“

د مالک خُدائ راتلل او بادشاهي کول

۱۴) ۱) گورئ، د مالک خُدائ ورځ راروانه ده چې ستاسو مال به بلکل ستاسو په وړاندې لوټ کړے شي. ۲) زۀ به ټول قومونه راغونډ کړم چې د يروشلم خلاف جنگ وکړي، ښار به محاصره شي، کورونه به لوټ شي او ښځې به په زور بې عزته شي. نيم ښار به جلاوطن شي، خو نور پاتې خلق به د ښار نه بونه تلے شي. ۳) بيا به مالک خُدائ لاړ شي او د هغه قومونو خلاف به داسې جنگ وکړي، لکه څنگه چې هغه پخوا جنگ کړے وو. ۴) په هغه ورځ به د هغه پښې د زيتونو په غر د يروشلم مشرق طرف ته ودرېږي. او د زيتونو غر به د مشرق نه تر مغرب پورې په مينځ نيم شي، يوه لويه وادي به جوړه شي، دا غر به نيم د شمال طرف ته او نيم د جنوب طرف ته وښوېږي. ۵) بيا به تاسو زما د غره په وادي کښې وتښتئ، ځکه دا به تر آضل پورې رسېدلې وي. تاسو به داسې وتښتئ لکه څنگه چې تاسو د يهوداه د بادشاه عزيا په ورځو کښې د زلزلې نه وتښتېدلئ. بيا مالک خُدائ زما خُدائ پاک به راشي، او ټولې پاکې فرښتې به هغه سره راشي. ۶) په هغه ورځ به نۀ رڼا او نۀ يخ او نۀ کنگل وي. ۷) دا به يو

بې مثاله ورځ وی، نه به ورځ وی نه به شپه وی، مالک خدای ته به د دې پته وی. د
 ما بنام په وخت کښې به هم رڼا وی. (۸) په هغه ورځ به د ژوند اوبه د یروشلم نه
 بهیږی، نیمې به د مشرق سمندر ته او نیمې به د مغرب سمندر ته، په گرمی او
 یخنی کښې بهیږی. (۹) مالک خدای به په ټوله زمکه بادشاه وی، په هغه ورځ به
 صرف یو مالک خدای وی، او صرف د هغه نوم به وی. (۱۰) ټول ملک، د جبع
 نه تر رمون پورې، د یروشلم جنوب طرف ته، به لکه د عرابه د وادی په شان شی.
 خو یروشلم به بیا اوچت شی او په خپل ځای به ودریږی، د بنیامین د دروازی نه
 تر د زړې دروازی پورې، د گوټ دروازی پورې، او د حنن ایل د برج نه تر د
 شاهي انګورو د لنگرو پورې. (۱۱) دا به بیا آباد شی، دا به بیا هیڅکله هم تباه نه
 شی. یروشلم به محفوظ وی. (۱۲) دا هغه وبا ده چې مالک خدای به په دې هغه
 خلق مړه کړی چا چې د یروشلم خلاف جنگ کړی وو. د هغوی غوښې به سخا
 شی چې لا دوی په خپلو پښو ولاړ وی، د دوی سترګې به په خپل ځای سخا شی،
 او د دوی ژبې به د دوی په څلو کښې سخا شی. (۱۳) په هغه ورځ به مالک خدای
 خلق په لوی درد اخته کړی. هر سرې به د بل لاس راوینسی، او هغوی به په یو
 بل حمله وکړی. (۱۴) تر دې چې یهوداه او یروشلم به په خپلو کښې جنگ کوی. د
 گېرچاپېره ټولو قومونو دولت به راغونډ کړی شی، چې په کښې به په لوی مقدار
 سره زر او سپین زر او جامې وی. (۱۵) هم دغه شان به په آسونو او قچرو،
 اوبنانو، خرونو او چې څومره ځناور په هغه ځای کښې دی افت نازل شی. (۱۶)
 بیا به د ټولو قومونو پاتې ژوندی کسان چا چې په یروشلم حمله کړې وه کال په
 کال د بادشاه، مالک خدای رب الافواج عبادت ته هلته ځی، او د جونګرو اختر به
 کوی. (۱۷) خو که هر قوم یروشلم ته د تلو او د بادشاه مالک خدای رب الافواج
 د عبادت نه انکار وکړی، نو په هغوی به باران نه کیږی. (۱۸) که مصریان هلته
 لاړ نه شی او خپل ځانونه هلته حاضر نه کړی، نو په هغوی به باران نه کیږی.
 مالک خدای به په هغوی هغه وبا نازله کړی چې مالک خدای یې په هغه قومونو
 رالېږی څوک چې د جونګرو اختر لمانځلو له نه ځی. (۱۹) دا به د مصر او د هغه

ټولو قومونو سزا وی چې څوک د جونگرو اختر لمانځلو له نه ځی. (٢٠) په هغه ورځ به د آسونو په گونگرو باندې هم لیکلی وی ”مالک خدای ته مقدس کړی شوی“ او د پخلی دېگونه د مالک خدای په کور کښې به لکه د هغه مقدسو لوبنو په شان وی چې د قربان گاه په وړاندې دی. (٢١) هر یو لوبنې به په یروشلم او یهوداه کښې مالک خدای رب الافواج ته مقدس وی. او هغوی ټول چې قربانی کولو له راغلی دی هغوی به څه لوبنی واخلی او په کښې به پخلی کولې شی. او په هغه ورځ به د مالک خدای رب الافواج په کور کښې یو کنعانی سوداگر هم پاتې نه شی.